विश्रयता विविधं श्रयतु। विवृता (leg. विवृता) भक्तु। श्रसश्चता प्रस्थानाः। परस्परविद्रकृष्टाः। प्रये, vid. Pan. III. 4. 10.]. Secundus, III. vin. \$. 20: देवीहारा विश्रयद्यं। सुप्रायणा न ऊतये। «nitidae portae! apertae estote, et aditu faciles, nostrae salutis caussa.» (Schol. विश्रयद्यम् = वियुत्ता भवत). Tertius locus legitur Nir. VIII. 9: व्यवस्वतारिर्विया (l. विश्रवः) विश्रयतां। पतिभ्यो (l. पतिभिग्ने) न जनयः श्रममानः (leg. श्रम्भमानाः)। देवोहारा वृक्तीविश्रमिन्वाः (l. विश्रुतः)। देवेभ्यो (l. देवेभिन्ने) भवत सुप्रायणाः (l. सुपृत्रायणाः)॥ «spatiosae, amplae (उर्विया ist ein Adverbium: «weit») aperiuntor portae, (mulierum instar, quae maritos excepturae se ornant) nitidae, magnae, omnia capientes; diis estote aditu faciles.» Stevenson übersetzt: «Keep close the doors of the sacrificial hall, those resplendent doors which cause prosperity, and were never entered by any common man; for this is the day of our sacrifice.»

- b. ग्रसञ्चतस् Das Masc. statt des Fem., und die schwache Form statt der starken; vgl. ग्रजिन्युषस् XI. 5.
- c. यष्टवे. S. Pāṇini III. 4. 9. Lassen, Ind. Bibl. Bd. III. S. 101., Bopp, kl. Gr. S. 564. Anm. Vgl. प्रतिधातवे XXIV. 8., सोतवे XXVIII. 1., पातवे XXVIII. 6., सर्तवे XXXII. 12. CXVI. 15., गर्तवे XLVI. 7., कर्तवे LXXXV. 9., जीवातवे XCIV. 4.
- Str. 7. a. नत्ताषासा. उषस् findet man in den Veden im Acc. Sg., im Nom. Voc. Acc. Dual. und im Nom. Pl. häufig auf diese Weise verstärkt; vgl. उषासम् XXXII. 6. (CXIII. 11. und CXV. 2. aber उषसम्), नत्ताषासा XCVI. 5. CXIII. 3., उषासम् XCII. 2. (CXIII. 18, 20. dagegen उषसम्). संपेशसा; vgl. zu VI. 3. b.
- c. Rosen: «in isto nostro stragulo ut considant.» Ueber dieses Nomen actionis im Dativ s. Lassen, Ind. Bibl. Bd. III. S. 102. und vgl. सूर्य दशे «ut solem conspicere possimus», XXIII. 21.; आसे